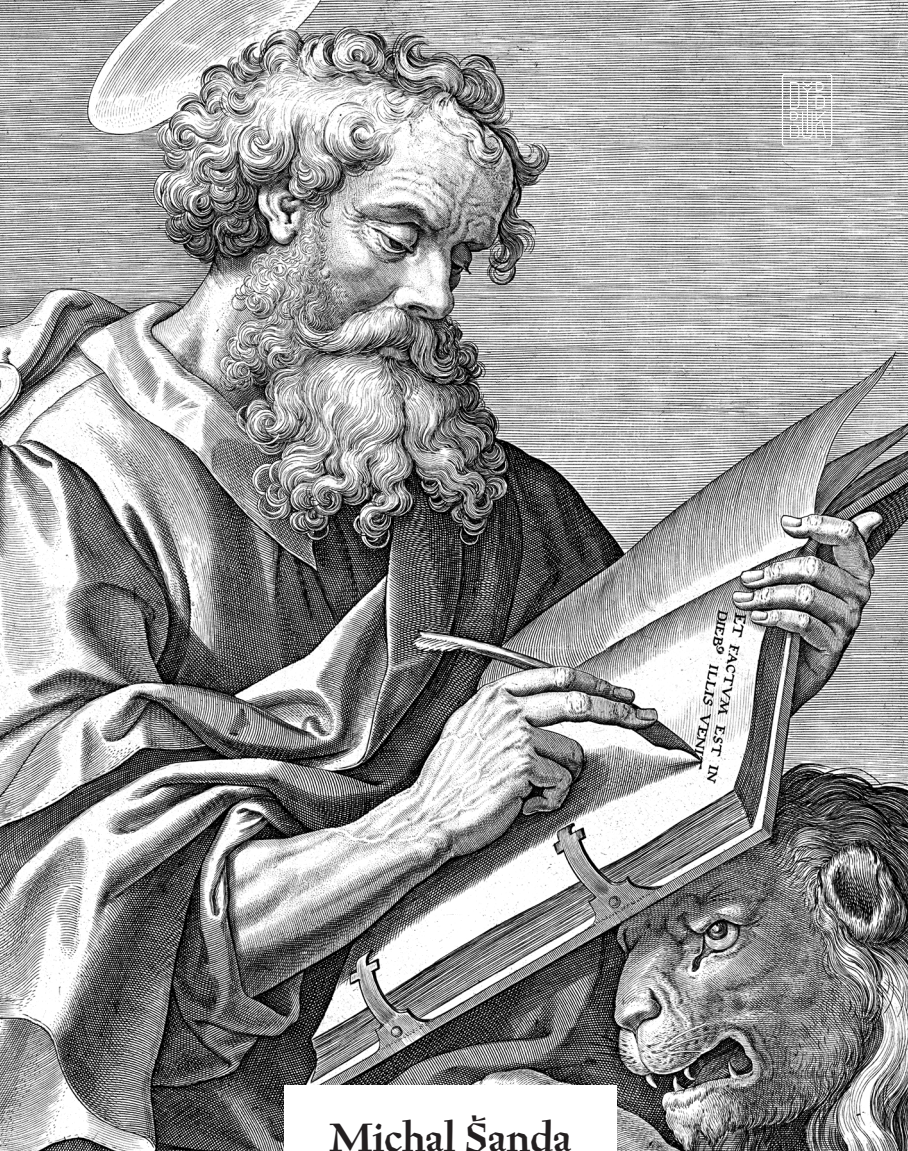

Michal Šanda

Umyvadlo plné vajglů

Nepřipadné glosy k evangeliu sv. Marka

UMYVADLO PLNÉ VAJGLŮ

MICHAL ŠANDA

Copyright © Michal Šanda, 2020

Czech edition © dybbuk, 2020

ISBN 978-80-7438-227-7

NEPŘÍPADNÉ
GLOSÝ
K EVANGELIU
SV. MARKA

PRAHA 2020

KAPITOLA I.

očátek Evangelium Ježiše Krysta, Syna Božího:

2 Jakož psáno^{*} jest v Prorocích, Aj já posílám Anděla svého před tváří tvou, kterýž připraví cestu tvou před tebou.

3 Hlas volajícího na poušti: připravujte cestu Páně, přímé čiňte stezky jeho.

4 Křtil Jan na poušti, a kázal Křest pokání, na odpuštění hříchův.

5 I vycházeli k němu ze vší krajiny Židovské, i Jeruzalemští, a křtili se od něho všickni v Jordáně řece, vyznávající hříchy své.

6 A byl Jan odín srstmi velbloudovými, a pás koženný na bedrách jeho, a jídal kobylinky a med lesní:

7 A kázal řka, Za mnou jde silnější mne, kteréhožto nejsem hoden sehnat se, rozvázati řeménka u obuvi jeho.

8 Já zajisté křtil sem vás vodou: ale onť vás křtíti bude Duchem svatým.

9 I stalo se v těch dnech, přišel Ježíš z Nazarétu Galilejského, a pokřtěn jest v Jordáně od Jana.

- Že je někde něco psáno, to ještě neznamená vůbec nic, údajná váha slova je odvozená z toho, že v jiném evangeliu, v evangeliu podle Jana, stojí na samém počátku, že na počátku bylo slovo. Co je slovo? Několik písmen nadrásaných na papír, v plicích ohřátý vzduch. Nezaškodí si selským rozumem prověřit bludy, na kterých je postavená naše civilizace, zkuste slovo hodit na decimálku. Nevzpomenu si už, kdo to prohlásil, já si něco přečtu a okamžitě mi to vyfíčí z hlavy, venkoncem si to můžu najít na Googlu, mě nezajímají fakta sama o sobě, ale schémata dějů, abych skrz ně nahlédl spojitosti tenké jako pavoučí nitky, protože jak známo pavoučí vlákno má nosnost mnohem větší než ocel, a ten někdo prohlásil, že po Osvětimi ztratila literatura smysl. Ona ho neměla ani před ní, to jenom nesoudní autoři připisují svým dílům přemrštěně velký význam. Mimochodem, lidstvo nečeká na stěžejní román, ve kterém se dočte, že se ocitlo ve slepé uličce, lidstvo z ní chce vyvést, a bude-li toho vůbec někdo mocen, tak rozhodně ne spisovatel, přesto je obcování se slovy radost. Obdobná radost se zmocnila Julie, když Romeo zahvízdal pod jejím balkónem. Slovo má váhu stejně nehmotnou jako hvízdnutí na prsty.

10 A hned vystoupě z vody, uzřel nebesa otevřená, a Ducha jakožto holubici sstupujícího na něj.

11 A hlas stal se s nebe, Ty jsi ten můj milý syn, v němž mi se dobře zalíbilo.

12 A i hned ho Duch vypudil na poušť:

13 I byl tam na poušti čtyřiceti dnův, a pokoušín byl od satana: a byl s zvěří: a Andělé přisluhovali jemu.

14 Když pak byl vsazen Jan do žaláře, přišel Ježíš do Galilee, zvěstuje Evangelium království Božího,

15 Pravě, Že se naplnil čas, a přiblížilo se království Boží: čiňte pokání, a věřte Evangelium.

16 A chodě podlé moře Galilejského, uzřel Šimona a Ondřeje bratra jeho, ani pouštějí síti do moře: nebo rybáři byli.

17 I řekl jim Ježíš, Pojdte za mnou: a učiním vás rybáře^e lidí.

18 A oni hned opustivše síti své, šli za ním.

19 A pošed odtud maličko, uzřel Jakuba Zebedeova, a Jana bratra jeho, kteříž také byli na lodi tvrdíce síti své:

20 A hned povolal jich. A oni opustivše otce svého Zebedeu na lodi s pacholky, šli za ním.

21 I vešli do Kafarnaum: a hned v Sobotu šel Ježíš do školy, a učil.

- Posadil jsem se na balvan, který se skulil seshora ze skal a zastavil se o kmen stromu, co už dávno ztrouchnivěl, rozpadl se a zmizel v borůvčí, ale balvan tam zůstal na věčné časy, a z batohu jsem vyndal svačinu, udělal jsem si s sebou vajíčka natvrdo, a jak o koleno rozklepávám skořápku, všimnu si, že dole pode mnou, v místech, kde řeka vtéká do mlýnského náhonu, rejdí štika, jenomže na takovou zkušenou harcovnici se nesmí zhurta, aby se nepoplašila, wobbler je třeba nahodit daleko od ní a nechat ho splouvat po proudu, jsou to nervy, a prudce s ním škubnout, teprve až se dostane na skousnutí blízko od štičí tlamy, a v tom setinu vteřiny trvajícím okamžiku útoku je všechno, včetně odpovědi na Denisinu otázku: Ty už jdeš zase na ryby?

22 I divili se náramně učení jeho: nebo učil je jako moc maje, a ne jako Zákonníci.

23 I byl v škole jejich člověk *posedlý* duchem nečistým: i zvolal,

24 Řka, Ale což jest tobě do nás Ježíši Nazaretský? přišel si zatratiti nás: znám tě kdo jsi, a vím že jsi ten svatý Boží.

25 I přimluvil mu Ježíš, řka, Umlkniž, a vyjdi z něho.

26 I polomcovav jím duch nečistý, a křiče hlasem velikým, vyšel z něho.

27 I lekli se všickni, tak že se tázali mezi sebou, řkouce, *I co jest toto?*• jakéž jest toto nové učení, že *tento* mocně duchům nečistým rozkazuje, a poslouchají ho?

28 I roznesla se pověst o něm hned po vši krajině Galilejské.

29 A hned vyšedše ze školy, přišli do domu Šimonova a Ondřejova, s Jakubem a s Janem.

30 Šimonova pak svegruše ležela majic zimnici: a hned jemu pověděli o ní.

31 A přistoupiv pozdvihl jí, ujav ji za ruku její: a hned přestala jí zimnice: i posluhovala jim.

32 Večer pak již při *západu slunce*,• nosili k němu všecky nemocné, i ďábelníky:

33 A bylo se všechno město zběhlo ke dveřům.

- Co by to bylo, rozbitá taška, padá ze střechy hospody, a Derfler místo aby uhnul, hledá po kapsách, kde má mobil, aby si to vyfotil.

- Nejkrásnější západy slunce jsou v letním odpoledni, kdy den se uzavírá a právě otevřená hospoda je zatím ještě prázdná a do ticha se ozývá cinkání půllitrů a štamprlat, jak si hospodský přerovnává sklo, a slábnoucí sluneční

34 I uzdravoval mnohé ztrápené rozličnými neduhy, a d'ábelství mnohá vymítal, a nedopustil mluvíti d'áblům: nebo znali ho.

35 A přede dnem velmi ráno vstav Ježíš, vyšel, a šel na pusté místo, a tam se modlil.

36 I šel za nim Šimon, i ti kteříž s ním byli:

37 A když jej našli, řekli jemu, Všickni tě hledají.

38 I dí jim, Podměž do okolních městeček abych i tam kázal: Nebo na to sem přišel.

39 I kázal v školách jejich, ve vsi Galileji, a d'ábelství vymítal.

40 Tedy přišel k němu malomocný, prose ho, a klekna před ním, řekl jemu, *Pane*, chceš-li, můžeš mne očistiti.

41 Ježíš pak slitovav se, vztáhl ruku, dotekl se ho, a řekl jemu, **Chci, buď čist.**

42 A když to řekl, hned odstoupilo od něho malomocenství, a očištěn jest.

43 I pohroziv mu, hned ho odbyl:

44 A řekl mu, Viziž aby nižádnému nic nepravil. ale jdi, ukaž se Knězi, a obětuj za očištění své, to což přikázal Mojžíš, na svědectví jim.